

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 5C/151/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612206629
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Matulayová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2014:3612206629.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Matulayovou, PhD. v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, zastúpeného právnym zástupcom TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36613843, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, proti odporcovi V. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., M. XXX/X, zastúpeného advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A, za účasti Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom v Prešove, Nám. legionárov 5, ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu, zastúpeného advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 4359,34 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi náhradu trov konania v sume 416,06 € k rukám právneho zástupcu odporcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom ul. Janka Kráľa 5/A Lučenec.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania v sume 551,32 € k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom ul. Janka Kráľa 5/A Lučenec.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 30.10.2012 doručil navrhovateľ tunajšiemu súdu návrh na začatie konania zo dňa 01.10.2012, ktorým sa voči odporcom v 1. a 2. rade domáhal zaplatenia sumy 4359,34 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2989,48 € od 24.09.2009 do zaplatenia a náhrady trov konania na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.05.2008. V návrhu uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.09.2009 medzi postupcom GE Money, a.s. a navrhovateľom postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Postupca nadobudol majetkové právo s účinnosťou od 01.04.2006 na základe Zmluvy o predaji podniku uzavretej medzi predávajúcim GE Money Multiservis, k.s. a kupujúcim - postupcom. Na základe zmluvy poskytol postupca odporcovi úver vo výške 3153,42 €. Odporca sa zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 4359,34 €, ktorá pozostávala z istiny 2989,48 €, riadneho úroku 1276,27 €, úroku z omeškania 0,00 €, zmluvnej pokuty 67,95 € a poplatkov v sume 25,64 €. Odporca z ceny úveru do dňa postúpenia pohľadávky uhradil splátky, ktorých prehľad a započítanie je uvedené v platobnej histórii. Odporkyňa J. I. uznala vyššie uvedený záväzok v Dohode o uznaní záväzku.

Dňa 27.11.2012 doručilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom v Prešove, Nám. legionárov 5, súdu písomné podanie zo dňa 21.11.2012 (č.l. 26 spisu), ktorým podľa § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "O.s.p.") vstúpil do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu 1/ a 2/.

Dňa 28.02.2014 doručil vedľajší účastník na strane odporcov súdu písomné podanie zo dňa 27.02.2014 označené ako "vyjadrenie" (č.l. 41 - 44 spisu), v ktorom okrem iného uviedol, že medzi účastníkmi sa jedná o vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy; ďalej namietol oprávnenosť uplatnenej zmluvnej pokuty a úroku z omeškania, nakoľko kumuláciu sankcií spojených s omeškaním spotrebiteľa považujú za neadekvátne vysoké plnenie, ktoré majú zabezpečovať; ďalej uviedol, že navrhovateľ vymáha svoje právo na zaplatenie pohľadávky po uplynutí trojročnej premlčacej doby, predložené uznanie dlhu je potrebné považovať za absolútne neplatné dojednanie a nemožno naň prihliadať; zmluva o úvere tiež neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, ročnú úrokovú sadzbu, údaj o počte, termíne a splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, priemernú hodnotu RPMN.

Súd uznesením tunajšieho súdu č.k. 5C/151/2012-56 zo dňa 07.05.2014 konanie v časti o návrhu voči odporcovi v 2. rade zastavil, nakoľko pred začatím pojednávania vzal navrhovateľ návrh na začatie konania v celom rozsahu späť voči odporcovi v 2. rade.

Súd vykonal nasledujúce dokazovanie obsahom spisu:

Z výpovede právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu a odporcu na pojednávaní na tunajšom súde (č.l. 67 p.v. spisu) súd zistil, že má za to, že navrhovateľ si uplatňuje svoj návrh na základe prvotného právneho titulu, ktorým je zmluva označená ako zmluva o úvere a ďalších úverových produktov zo dňa 28.05.2008. Predmetnú zmluvu považujú jednoznačne za spotrebiteľskú zmluvu, a to na základe smernice Rady 93/13/EHS a § 52 a nasl. Obč. zákonníka. Taktiež je to potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu aj v zmysle zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch, ktorá napĺňa všetky typové znaky tohto zákona. Podotkol, že zákon o spotrebiteľských úveroch vo vzťahu k Občianskemu zákonníku je lex specialis ku lex generalis. Má tak za to, že na predmetnú vec je potrebné aplikovať všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka vrátane ustanovení upravujúcich premlčanie. Predmetná zmluva nie je v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch, keďže v nej absentujú obligatórne náležitosti v zmysle tohto zákona, na základe čoho je potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Na podporu tejto argumentácie o aplikácii Občianskeho zákonníka dal do pozornosti novelu Občianskeho zákonníka č. 102/2014, ktorou bolo novelizované ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka kde sa na konci pripája veta: „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva“. Z predložených listín vyplýva, že dňa 08.04.2009 došlo k zosplateniu predmetného úveru, čo tvrdí aj sám navrhovateľ v bode 2 žalobného návrhu. Taktiež to vyplýva z platobnej histórie, kde sa uvádza položka stav zmluvy - ukončená. Keďže bola žaloba podaná na súd dňa 30.10.2012, má za to, že bola podaná oneskorene, teda po uplynutí 3 ročnej premlčacej lehoty. Trval na vznesenej námietke premlčania a žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať náhradu trov konania. V prípade úspechu si uplatnil trovy konania aj za odporcu aj za vedľajšieho účastníka na strane odporcu, ktoré vyčíslil v zákonnej lehote.

Z výpovede odporcu na tunajšom súde (č.l. 68 p.v. spisu) súd zistil, že sa stotožňuje so stanoviskom právneho zástupcu.

Z výpovede právneho zástupcu navrhovateľa (č.l. 68 p.v. spisu) súd zistil, že sa nestotožňuje so záverom právneho zástupcu odporcu a síce, že uplatňovaný nárok je premlčaný. Na podporu svojho tvrdenia argumentoval, že vychádza z predpokladu, že úverová zmluva, na základe ktorej je odporca žalovaný, je absolútne obchodným právom, a preto je potrebné na všetky vzťahy vyplývajúce z tejto zmluvy uplatňovať ustanovenia Obchodného zákonníka, v tomto prípade aj ustanovenia o premlčacej dobe, ktorá je podľa Obchodného zákonníka 4 - ročná. Takýmto spôsobom na túto problematiku nahliada aj NS SR v rozhodnutí 6Mcd0 4/2012, rovnako tak tento názor bol publikovaný v časopise Zo súdnej

praxe č. 3/2012. NS SR vyjadril názor, že všetky vzťahy zo zmluvy o úvere aj vzťahy príbuzné ako napr. ručiteľský záväzok sú vzťahmi absolútne obchodnými a je teda potrebné aplikovať Obchodný zákonník. Ďalej uviedol, že v čase, keď bola uzavretá zmluva o úvere medzi postupcom a odporcom táto spĺňala požiadavky, ktoré na spotrebiteľskú zmluvu v tom čase kládli zákony uvedené právny zástupcom odporcu a vedľajšieho účastníka. Uviedol, že z dôvodu právnej istoty postupcu, ale aj navrhovateľa, konkrétne z rozhodovacej činnosti súdov v tom čase, čiže v čase podanej žaloby, resp. v čase uzavretej zmluvy, postupca aj žalobca vychádzali z predpokladov, že na úverovú zmluvu sa budú aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, a to aj napriek tomu, že zmluva bola zmluvou spotrebiteľskou. Žiadal súd, aby posúdil zmluvu titulom, ktorým je odporca žalovaný ako absolútny obchod a aplikoval predmetné ustanovenia Obchodného zákonníka a navrhovateľovi priznal nárok tak ako je uplatnený v písomnom návrhu. V prípade úspechu si neuplatnil žiadne trovy konania.

Zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.05.2008 (č.l. 14 spisu) v spojení s obchodnými podmienkami pre úver (č.l. 16 - 16 p.v. spisu) v spojení s platobnou históriou úveru (č.l. 17 spisu) súd zistil, že odporca na jednej strane a pôvodný veriteľ GE Money, a.s., IČO: 17324220, sa dohodli na poskytnutí úveru v sume 95.000,- Sk (3153,42 €), ktorý sa odporca zaviazal splácať v 72 splátkach v sume 2048,- Sk (67,98 €) mesačne, splatných vždy k 28. dňu v mesiaci so splatnosťou prvej splátky dňa 28.06.2008; podľa platobnej histórie úveru posledná časť splátky odporcu bola uhradená dňa 10.02.2009 a teda jej splatnosť nastala dňa 28.02.2009.

Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 23.09.2009 (č.l. 12 spisu) súd zistil, že právny predchodca navrhovateľa GE Money, a.s., postúpil svoju pohľadávku voči odporcovi zo zmluvy o úvere č. 1003726485 na navrhovateľa.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzaviera dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka, premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110) . Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 392 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka, ak sa pre nesplnenie niektorého čiastkového záväzku stane splatný celý záväzok, plynie premlčacia doba od doby splatnosti nesplneného záväzku.

Podľa § 400 Obchodného zákonníka, zmena v osobe dlžníka alebo veriteľa nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Podľa § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka, pri pochybnostiach o obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré sa spravujú týmto zákonom, sa použije výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

V prejednávanej veci dospel súd po vykonanom dokazovaní k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny predchodca navrhovateľa GE Money, a.s. a odporca uzavreli zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.05.2008, v ktorej sa dohodli na poskytnutí úveru v sume 95.000,- Sk (3153,42 €), ktorý sa odporca zaviazal splácať v 72 splátkach v sume 2048,- Sk (67,98 €) mesačne splatných vždy k 28. dňu v mesiaci so splatnosťou prvej splátky dňa 28.06.2008. Odporca úver nesplácal riadne a včas. Po postúpení predmetnej pohľadávky zo zmluvy o úvere podal navrhovateľ návrh na začatie konania dňa 30.10.2012.

Z dokazovania súčasne vyplýva, že odporca nesplácal úver riadne a včas, podľa platobnej histórie úveru zaplatil poslednú časť splátky dňa 10.02.2009, pričom posledná splátka bola splatná dňa 28.02.2009.

Vedľajší účastník na strane odporcu, ako aj právny zástupca odporcu vzniesol námietku premlčania, ktorú odôvodnil v podstate tým, že k zosplatneniu celej dlžnej sumy došlo najneskôr dňom 08.04.2009 (položka platobnej histórie o zrieknutí sa budúceho poplatku za vedenie účtu zo dňa 08.04.2009), žaloba bola podaná na súde dňa 30.10.2012.

Predmetom konania bol záväzok odporcu, ktorý vznikol zo zmluvy o úvere. I keď zmluva o úvere predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka), predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na odporcu je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah navrhovateľa a odporcu založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv). Na tento právny vzťah je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa

priaznivejšie. Pre odporcu ako spotrebiteľa je nepochybne výhodnejšia právna úprava premlčania podľa Občianskeho zákonníka, pretože zakotvuje kratšiu (trojročnú) premlčaciu dobu oproti úprave premlčania v Obchodnom zákonníku. Záver o aplikácii ustanovení Občianskeho zákonníka o premlčaní na prejednávajúcu vec plyní podľa názoru súdu z ustanovenia § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka ako aj z ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré ukladá na právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, aplikovať tie ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie.

V judikatúre bol prijatý záver, že v prípade občianskoprávneho vzťahu nemôže spotrebiteľ dojednať aplikáciu Obchodného zákonníka, ktorého aplikácia je pre spotrebiteľa nepriaznivejšia (porovnaj rozsudok NS SR sp. zn. 5MCdo/20/2009 zo dňa 25.01.2011). Preto musí podľa názoru súdu platiť aj naopak, že samotným uzavretím zmluvy o úvere ako obchodného záväzkového vzťahu podľa Obchodného zákonníka, ktorého obsah nemohol spotrebiteľ vopred ovplyvniť, sa nemôže tento vzdať výhodnejšej právnej úpravy premlčania podľa Občianskeho zákonníka. Z uvedeného právneho názoru súd v prejednávanej veci pri rozhodovaní vychádzal.

Z hľadiska prejednávanej veci posledná splátka poskytnutého úveru bola splatná dňa 28.02.2009. Od tohto dňa začala plynúť premlčacia doba na uplatnenie dlžnej sumy na súde (§ 392 ods. 2 Obchodného zákonníka) v trvaní troch rokov (§ 101 Občianskeho zákonníka), ktorá márne uplynula dňa 28.02.2012. Postúpenie pohľadávky zo spornej zmluvy o úvere na navrhovateľa v priebehu plynutia premlčacej doby nemalo na jej plynutie žiadny vplyv (§ 400 Obchodného zákonníka). Preto keď konanie v prejednávanej veci začalo dňa 30.10.2012 dorúčením návrhu na súd (§ 82 ods. 1 O.s.p.), bolo to až po uplynutí premlčacej doby na uplatnenie tohto nároku. Námietka premlčania bola teda vedľajším účastníkom na strane odporcu a právnym zástupcom odporcu vznesená dôvodne, súd na ňu pri rozhodovaní prihliadal (§ 388 ods. 1 Obchodného zákonníka) a návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Pri posudzovaní dôvodnosti vznesenej námietky premlčania neprihliadal súd na predloženú dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 25.01.2010. Z tohto hľadiska predmetná dohoda podľa názoru súdu nepochybne zhoršuje postavenie odporcu ako spotrebiteľa, a to bez nepochybného dôkazu, že uzavrieť ju bolo skutočnou vôľou odporcu ako spotrebiteľa a že tento bol o právnych následkoch uzavretia dohody zo strany navrhovateľa oboznámený. Podľa názoru súdu v tomto smere neobstojí skutočnosť, že text dohody obsahuje zmienku o vedomosti odporcu o premlčaní dlhu, ktorý je však "skrytý" v ďalších ustanoveniach v navrhovateľom vopred pripravenom formulári o uznaní dlhu, ktorého obsah nemohol odporca vopred ovplyvniť. Takúto dohodu je preto podľa názoru súdu potrebné vnímať ako neplatnú, pretože je podľa názoru súdu v rozpore s dobrými mravmi nakoľko nepochybne výrazne zhoršuje postavenie odporcu ako spotrebiteľa vo vzťahu k navrhovateľovi, jej uzavretie je výlučne v záujme navrhovateľa, ktorý jej uzavretie dosiahol v rozpore s ustanoveniami o ochrane odporcu ako spotrebiteľa.

Na základe uvedeného súd návrh navrhovateľa v dôsledku dôvodne vznesenej námietky premlčania v celom rozsahu zamietol, pričom z hľadiska hospodárnosti konania nebolo potrebné zaoberať sa vecnou dôvodnosťou návrhu.

O trovách konania vo vzťahu navrhovateľ a odporca rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Vo veci bol plne úspešný odporca.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka konania si podaním zo dňa 20.05.2014 uplatnil trovy právneho zastúpenia v sume 967,38 € (spolu trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka a právneho zastúpenia odporcu).

Súd priznal trovy právneho zastúpenia odporcu nasledovne:

- prevzatie a príprava (16.05.2014) - podľa § 10 ods.1, § 13a ods.1 písm. a/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov po 161,01 € + 8,04 € režijný paušál;

- účasť na pojednávaní dňa 16.05.2014 podľa § 10 ods.1, § 13a ods.1 písm. d/, § 13 ods. 2, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov po 80,50 € (t.j. 50% zo sumy 161,01 €) + 4,02 € (50% zo sumy 8,04 € podľa vyčíslenia právneho zástupcu) režijný paušál;

- cestovné za účasť na pojednávaní dňa 16.05.2014 Lučenec - Partizánske a späť, podľa § 15 písm. a/, § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov a zákona č. 283/2003 Z.z. o cestovných náhradách : počet km : 276 km, spotreba PHM: 7,00 l / 100 km, cena paliva 1,480 € / 1 liter, základná náhrada za 1 km 0,183, cestovné predstavuje 79,10 €; súd však priznal len cestovné do výšky 50% zo sumy 79,10 €, tzn. 39,55 € ako náhradu cestovného pripadajúcu na vedľajšieho účastníka,

- náhrada za stratu času - pojednávanie dňa 16.05.2014 - Lučenec - Partizánske a späť podľa § 15 písm. b/ a § 17 ods.1, § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov v rozsahu 8 začatých polhodín po 13,40 € = 107,20 €; súd však priznal náhradu za stratu času do výšky 50% zo sumy 107,20 €, tzn. 53,60 € ako náhradu cestovného pripadajúcu na vedľajšieho účastníka

- DPH podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č.655/2004 Z.z. vo výške 20% zo sumy 346,72 €, t.j. 69,34 €.

Spolu trovy právneho zastúpenia odporcu sú v sume 416,06 €. Preto súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a zaviazal navrhovateľa na zaplatenie odporcovi náhrady trov konania spočívajúcej v trovách právneho zastúpenia v sume 416,06 €. Trovy konania je navrhovateľ v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť právnomu zástupcovi odporcu.

O trovách konania vo vzťahu navrhovateľ a vedľajší účastník na strane odporcu rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p., podľa ktorého v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Nakoľko vo veci bol odporca v plnom rozsahu úspešný, vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý bol v konaní zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a uplatnil náhradu trov konania za poskytnuté právne služby.

Súd priznal trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nasledovne:

- prevzatie a príprava (27.02.2014) - podľa § 10 ods.1, § 13a ods.1 písm. a/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov po 161,01 € + 8,04 € režijný paušál;

- písomné podanie (27.02.2014) - vyjadrenie vo veci podľa § 10 ods.1, § 13a ods.1 písm. c/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov po 161,01 € + 8,04 € režijný paušál;

- účasť na pojednávaní dňa 16.05.2014 podľa § 10 ods.1, § 13a ods.1 písm. d/, § 13 ods. 2, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov po 80,51 € (t.j. 50% zo sumy 161,01 €) + 4,02 € (50% zo sumy 8,04 € podľa vyčíslenia právneho zástupcu) režijný paušál;

- cestovné za účasť na pojednávaní dňa 16.05.2014 Lučenec - Partizánske a späť, podľa § 15 písm. a/, § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov a zákona č. 283/2003 Z.z. o cestovných náhradách : počet km : 276 km, spotreba PHM: 7,00 l / 100 km, cena paliva 1,480 € / 1 liter, základná náhrada za 1 km 0,183, cestovné predstavuje 79,10 €; súd však priznal len cestovné do výšky 50% zo sumy 79,10 €, tzn. 39,55 € ako náhradu cestovného pripadajúcu na vedľajšieho účastníka,

- náhrada za stratu času - pojednávanie dňa 16.05.2014 - Lučenec - Partizánske a späť podľa § 15 písm. b/ a § 17 ods.1, § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov v rozsahu 8 začatých polhodín po 13,40 € = 107,20 €; súd však priznal náhradu za stratu času do výšky 50% zo sumy 107,20 €, tzn. 53,60 € ako náhradu cestovného pripadajúcu na vedľajšieho účastníka,

- DPH podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č.655/2004 Z.z. vo výške 20% zo sumy 177,68 € (za úkony vykonané od 16.04.2014 podľa vyčíslenia právneho zástupcu vedľajšieho účastníka), tzn. vo výške 35,54 €.

Spolu trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka sú v sume 551,32 €. Trovy konania je navrhovateľ v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, a to písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav

9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali

10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).